Mi is az RMKT?

BIRTALAN ÁKOS:

RMKT – hogyan tovább?

Nem egyszerû, de mégis kellemes cselekvés egy olyan szervezet tíz évérõl rövid elemzést végezni és valamiféle jövõképet megfogalmazni, amelynek életében évekig tevõlegesen is részt vállaltam, majd mint egyre ritkábban hazajáró családtag tartottam vele kapcsolatot.

Az alábbiakban megpróbálok tárgyilagos lenni, de ha helyenként mégis szubjektívnek fog tûnni véleményem, kérem nézzék el, hiszen szándékom egy és nyitott, éspedig: jobbítani az RMKT mûködését, téve ezt tagjainak, az erdélyi/romániai magyar gazdálkodó/vállalkozó közösség, a gazdálkodást oktató, tanuló és kutató egyének érdekében.

Nem szokásom a summázás, de jelen esetben engedtessék meg, hogy az RMKT tízéves életének pozitív, napos oldalát, elért sikereit összességükben értékeljem ilyeneknek, és ne térjek ki külön-külön mindegyikre, ugyanis fontosabbnak tartom a javítani-, a pótolnivalókról történõ gondolkodást és természetesen az azt követõ cselekvést.

Az alábbiakban következzen néhány észrevétel és javaslat:

1. Az RMKT, mint sok más 1989 után létrejött vagy újjászervezõdött civiltársadalmi entitás, tagjainak kezdeti lelkesedése, ügybuzgósága és önzetlensége által jellemezhetõ szakasz után, mára – kissé hamar- kezdett egyre inkább belterjes, szûk szervezetté válni. Az igazság az, hogy a megnevezés, mely szerint csak közgazdászok társasága lenne, nem fedi a valóságot, hiszen tagjai közé meghívott és befogadott – és ez így kell legyen ezután is – minden olyan magyar gazdasági szakembert, aki elfogadja a társaság alapszabályzatát és annak értelmében kíván tevékenykedni. Meggyõzõdésem, hogy az RMKT nyitott, befogadó politikát kell kövessen, fórumot jelentve a gazdasági életet képviselõ erdélyi/romániai magyar szakemberek számára.

2. Elsõdlegesen szakmai szervezet lévén, hasznos lenne, hogy azon tagjai számára, akik már rendelkeznek egyetemi alapképzéssel, folyamatosan szervezze, és legalább közvetetten biztosítsa az elméleti és gyakorlati jellegû továbbképzést, vagy az ahhoz való hozzáférést, itthon és külföldön; olyan tagjainak pedig, akik egyetemi hallgatók, kínáljon valós alternatívát az anyanyelven történõ (köz)gazdasági alapképzéshez. Ebbe a modulba tartozónak tudom elképzelni, az oktatás-továbbképzés kiegészítéseként, kiemelt fontosságúnak tekintve, a gazdasági tudományos kutatás szervezését Erdélyben. Mindaddig, amíg az anyanyelven történõ köz(gazdasági) felsõfokú oktatás nem önálló intézményben zajlik, nos addig is keretet kellene biztosítani az egyetemi gazdasági tudományos kutatás, és az egyetemen kívüli gyakorlati jellegû, alkalmazott kutatás számára. Abban a szerencsés esetben, amikor a fent említett oktatás saját lábán fog járni, akkor is megmaradhat olyan háttérintézménynek, amely közvetíteni tud a szakma oktatási-kutatási és gyakorlati területei között.

3. Az RMKT tagok ismerik azt a tényt, hogy Kolozsváron egyre nagyobb és minõségében egyre jobb, friss szakkönyveket, kiadványokat tartalmazó könyvtár jött létre. Ezt tovább kell fejleszteni és javasolom jellegében a könyvtáros-információs központ felé való elmozdítását. Mindez azért is hasznos lenne, mivel így a Székelyföldön mûködõ, vagy a közeljövõben induló (köz)gazdasági felsõoktatási intézmények is rákapcsolhatók lennének egy kolozsvári, modern, központi szakkönyvtár-információs központ rendszerére.

4. Erdélyi, romániai sajátos helyzetünket figyelembe véve, meggyõzõdésem, hogy az RMKT mint szerve-